

РУБРИКА «ЕКРАН ТРУДЯЩИХ» У ГАЗЕТІ «КІНО-ТИЖДЕНЬ» (1927): КОМПОЗИЦІЯ, ЖАНРОВИЙ І ТЕМАТИЧНИЙ ДІАПАЗОН

У статті проаналізовано композиційний, жанровий, тематичний аспекти рубрики «Екран трудящих», розміщеної в газеті «Кіно-тиждень» (1927). З'ясовано, що в журналістських текстах, поданих у рубриці «Екран трудящих», висвітлено такі теми: кінофікація села, її організаційно-фінансове забезпечення, низька якість кінорепертуару, вивчення потреб кіноглядачів, дефіцит дитячих фільмів, неякісна реклама, популяризація кіно. Композиційне оформлення вищезгаданої рубрики, що має широкий жанровий діапазон, є різноманітним.

Ключові слова: рубрика, підрубрика, композиція, жанр, тема.

I. Вступ

Рубрика «Екран трудящих», розміщена в газеті «Кіно-тиждень» (1927), ще не була досліджена журналістикознавцями. Аналіз її композиції, жанрового й тематичного діапазону дозволить оприлюднити розмаїття тогочасної жанрової системи, максимально презентувати тематику інформаційних матеріалів, дати уявлення про рівень кінофікації міст і сіл УРСР вищезгаданого періоду. Ця інформація сприятиме відтворенню цілісної картини розвитку українського кінематографу в радянський період і жанрової системи спеціалізованої української преси про кінематограф. Усе вищезазначене визначає актуальність обраної нами теми.

II. Постановка завдання та методи

Мета статті – з'ясувати композиційні особливості та жанрово-тематичний діапазон рубрики «Екран трудящих», розміщеної в газеті «Кіно-тиждень» (1927).

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати такі завдання:

- ознайомитися з інформацією, розміщеною в рубриці «Екран трудящих» вищезгаданої газети;
- проаналізувати тексти, розміщені в рубриці «Екран трудящих» газети «Кіно-тиждень» (1927);
- з'ясувати композиційні особливості та жанрово-тематичний діапазон рубрики «Екран трудящих», розміщеної в газеті «Кіно-тиждень» (1927).

Під час дослідження використано метод проблемно-тематичного аналізу інформаційних матеріалів рубрики «Екран трудящих» для визначення їх тем. Метод систематизації завдяки виділенню окремих груп дав змогу окреслити тематичний діапазон вищезгаданих журналістських текстів. Метод ідентифікації використано для визначення жанрового діапазону інформаційних матеріалів. Описовий метод дозволив сформулювати цілісне уявлення про композиційні особливості та жанрово-тематичний діапазон рубрики «Екран трудящих», розміщеної в газеті «Кіно-тиждень» (1927).

III. Результати

Рубрика «Екран трудящих», розташована в 1–9, 11–14, 16, 19, 22, 24–29 номерах газети «Кіно-тиждень» (1927) на третій сторінці, містить журналістські тексти, що мають широкий жанровий і тематичний діапазон. Прикметним є те, що рубрика «Екран трудящих», розміщена в 3–9, 11, 12, 14, 16, 19, 22, 24–26, 28, 29 номерах газети «Кіно-тиждень», починається статтею, виділеною жирним накресленням. Як правило, перший журналістський текст у рубриці «Екран трудящих» орієнтує читача щодо тематичного наповнення рубрики.

У першому номері «Кіно-тижня», зокрема рубриці «Екран трудящих», розміщено інформаційний матеріал від редакції вищезгаданої газети «Робселькорам «Кіно-тижня», де обґрунтовано появу рубрики «Екран трудящих» і її функціональне призначення – друк листів і дописів робітників і селян із метою активізації діяльності робселькорів щодо популяризації кіно й удосконалення його роботи за допомогою викриття на сторінках «Кіно-тижня» недоліків кінотовиробництва, висвітлення його переваг, потреб кіноглядачів. Для досягнення поставленої мети редакція «Кіно-тижня» вважає необхідним установа між редакцією та робселькорами інтерактивного зв'язку [55]. У другому номері «Кіно-тижня» автор журналістського матеріалу «Факти й висновки» О. Сіп, проаналізувавши специфіку популяризації кіно на селі та в місті, також наголосив на основній функції рубрики «Екран трудящих» – фіксувати всі факти, пов'язані з кіноіндустрією [71].

Рубрика «Екран трудящих» містить такі підрубрики: «Кооперація й кіно» [35], «Кіно на селі» [28], «Нам пишуть» [40; 41], «Голос глядача» [8], «Кіно в робітничих клубах» [26], «Через кіномеханіка кульгає справа» [90], «Що нам пишуть» [95], «Кіно-хроніка» [30; 31], «Сільська кінохроніка» [73; 74–77], «Поштова скринька» [45; 46], «Почтова скринька» [47; 48], «Хиби і переш-

коди» [88], «Наші досягнення» [42], «Роб-сель-військ-кори про наукові фільми. Ніякої користі від наукового фільму без лекції» [62], «Досягнення й перемоги» [12]. У вищезгаданих підрубриках розміщено журналістські тексти, що мають ознаки замітки. У вищезазначених текстах, які містять виділені жирним накресленням топоніми, антропоніми, криптоніми, переважно відсутні заголовки. У підрубриках «Кіно в робітничих клубах» [26] та «Кооперація й кіно» [35] подано журналістські тексти із заголовками. У підрубриках «Кіно-бюджетні справи» [25], «Кіно у гірників» [29], «Сільська кіно-хроніка» [76; 77], «Кіно-хроніка» [30], «Нам пишуть» [40] журналістські тексти розміщено під чорними трикутниками.

У вищезгаданих підрубриках висвітлено такі теми:

1. Вплив кооперативів на кінофікацію сіл («Кооперація й кіно» [35]).
2. Придбання кіноустановки, демонстрація фільмів, відсутність рентабельності демонстрації фільмів, фінансування, підвищення культурного рівня селян, організаційно-технічні досягнення кінофікації в селі («Сільська кіно-хроніка» [73–77]; «Кіно-бюджетні справи» [25]; «Досягнення й перемоги» [12]).

3. Організаційні питання щодо демонстрації фільмів («Кіно на селі» [28]).

4. Неякісний кінорепертуар, відсутність урахування інтересів кіноглядачів та їх вікової категорії, коректності формулювання запитань в анкетах та відповідей на них («Голос глядача» [8]).

5. Забезпечення сільської місцевості кіномеханіками, відсутність у них необхідної професійної підготовки, брак якісного кінообладнання, відсутність культурного обслуговування під час кіносеансів і забезпечення кіноглядачів комфортними умовами («Через кіно-механіка кульгає справа» [90]).

6. Відсутність комфортних умов для перегляду фільмів, наявність антисанітарних умов, низька якість фільмів, відсутність контролю за безбілетними («Кіно-хроніка» [31]).

7. Відсутність фахово підготовленого кіномеханіка, що призводить до псування фільмів і незручностей під час їх переглядів, а також будівництва літнього кінотеатру, що дозволить збільшити кількість глядачів («Кіно-хроніка» [30]).

8. Реакція глядачів на продемонстровані фільми «Роб-сель-військ-кори про наукові фільми. Ніякої користі від наукового фільму без лекції» [62].

9. Невідповідність змісту кінофільму «Кому слід омолоджуватися» віковій категорії дітей, демонстрація неякісних фільмів («У позорного столба»), спекуляція на квитках, неякісна реклама, дефіцит дитячих фільмів («Що нам пишуть» [95]).

10. Активність кіноглядацької аудиторії, громадських організацій щодо придбання кіноапарату, відсутність умов для перегляду фільмів («Наша рубрика» [40; 41]).

11. Необхідність підвищувати якість фільмів, урізноманітнювати репертуар, популяризувати в робітничих клубах кінофільми, які виконуватимуть виховну функцію («Кіно в робітничих клубах» [26]).

Підрубрики «Поштова скринька» [45; 46], «Почтова скринька» [47; 48] містять відповіді дописувачам, прізвища яких виділено жирним накресленням, у формі рекомендацій, повідомлень про рішення редакції газети щодо надісланих ними інформаційних матеріалів.

Прикметною особливістю підрубрики «Хиби і перешкоди» [88] є наявність між її заголовком («Хиби і перешкоди») та журналістськими текстами з деякими ознаками замітки виділених жирним накресленням трьох речень («Про що мріють у Мрині. – На паперовій фабриці кіно на папері. – В Любомирівці видно погано, а чути добре» [88, с. 3]), що, ураховуючи кореляцію між ними й текстами, є заголовками до них. Нестандартне оформлення заголовків, між якими стоять такі розділові знаки, як крапка й тире, виконує атракційну та інтригуючу функції й візуально нагадує лід. Перше речення-заголовок («Про що мріють у Мрині» [88, с. 3]) – це перефразована частина останнього речення журналістського тексту, у якому йдеться про невключення села Мрин до плану кінофікації, що призвело до підвищення ціни на квитки в кіно. Речення-заголовок «На паперовій фабриці кіно на папері» [88, с. 3] завдяки тавтології сугестує читачеві думку про можливий технічний винахід, однак вищезгаданий горизонт очікування зникає після ознайомлення з текстом, у якому йдеться про відсутність кіно на Ново-Карлівській паперовій фабриці. «В Любомирівці видно погано, а чути добре» [88, с. 3] – заголовок-речення до тексту, у якому автор С., акцентуючи увагу на низькій культурі демонстрації й перегляду фільму, підкреслює технічні причини відсутності зорового ряду кінокартини.

Між заголовком підрубрики «Наші досягнення» [42] та журналістськими текстами також знаходяться виділені жирним накресленням заголовки, однак вони мають різницю в оформленні (між ними вже немає крапки й тире, а стоять лише крапки – «Кіно на селі – союзник лікнепу. В Березані дбають за дітей – 134 тисячі селян-глядачів за 3 місяці. Нові кіно-установки» [42, с. 3]) та виконують не інтригуючу, а інформативну функцію. Прикметним є те, що кількість заголовків не збігається з кількістю лаконічних журналістських текстів з ознаками замітки, у яких переважно йдеться про організацію дитячих кіносеансів і купівлю нових кіноустановок.

Прикметним є також те, що поруч із підрубриками розташовано статті О. Сіпа «Факти й висновки» [71, с. 3], І. О. Сіпа «Думки, висновки, пропозиції» [78, с. 3], С. «За кваліфікацію кіномеханіків» [66, с. 3], «Дрібниці» [13, с. 3].

У своїй статті «Факти й висновки» [71, с. 3] О. Сіп констатує важливість ролі кіно в культурному будівництві й необхідність фіксування динаміки в цьому напрямі як у селі, так і в місті. Зокрема, автор наголошує на висвітленні в рубриці «Екран трудящих» усіх фактів діяльності «активу робітничо-селянського суспільства» [71, с. 3].

У статті «Думки, висновки, пропозиції» [78, с. 3] І. О. Сіп, проаналізувавши дописи глядачів-селян щодо переглянутих кінофільмів, пропонує врахувати деякі аспекти для поліпшення популяризації кіно в селі: цілеспрямовано добирати кінофільми для селян-глядачів з урахуванням їхніх інтересів, створити список кінофільмів з анотацією до них, організувати лекційний супровід під час демонстрації наукових і «краєвидних» [78, с. 3] фільмів, обговорювати продемонстровані кінокартини, а також провести анкетування глядачів для виявлення їхніх думок щодо кінофільму.

У статті «За кваліфікацію кіно-механіків» [66, с. 3], виділеній жирним накресленням, С., проаналізувавши листи робітників і навівши приклади з їхніх дописів, порушує в статті актуальну проблему професійної підготовки кіномеханіка. Її важливість підкреслено наведенням паралелей між кіно й трактором, кіномеханіком і трактористом («Але, кому потрібен трактор без тракториста. Також і з кіно. Без гарного механіка кіно-механіка – кіно, взагалі, а на селі – з'окрема, втрачає свої корисні властивості» [66, с. 3]) і повторенням тези «кіно – трактор культури». Висвітлюючи недоліки роботи кіномеханіків, зокрема невміння швидко відремонтувати кіноапаратуру, пояснити глядачам не тільки технічні характеристики, а й деякі сюжетні нюанси кінокартини, автор акцентує увагу на таких пропозиціях дописувачів: організувати конференцію для кіномеханіків, на яких обговорювали б особливості роботи на кіноустановках, друкувати книжки для кіномеханіків, підвищувати рівень їх політосвіти, щоб вони змогли прокоментувати фрагменти фільму. Автор використовує в статті правильно оформлені (у лапках) частини листів робітників, що підкреслює нагальність розв'язання вищезгаданої проблеми освітніми радянськими й громадськими організаціями, а також ВУФКУ.

Виділена жирним накресленням стаття «Дрібниці» [13, с. 3], що написана на основі огляду листів від кіноглядачів із різних регіонів УСРР і насичена цитатами на підтвердження думок автора, порушує проблему низького культурного рівня перегляду фільму й технічних проблем під час його демонстрації. Оформленням у лапках лексеми «дрібниці», що є назвою статті, автор підкреслює важливість порушеної ним проблеми, ігнорування якої може призвести до негативних наслідків: відштовхування «певних шарів глядачів од кіно» [13, с. 3], зведення «кіно на рівень дешевої розваги» [13, с. 3], знищення «цим культурно-виховавче його значіння» [13, с. 3], і наголошує на ролі громадськості, зокрема «робітничо-селянської суспільності» [13, с. 3].

У рубриці «Екран трудящих», крім вищезгаданої, є такі комбінації журналістських матеріалів:

1. Поруч зі статтю «Робселькорам "Кіно-тижня"» [55] та підрубрикою «Кооперація й кіно» [35] розміщено журналістський текст з елементами статті та репортажу (створено ефект присутності за допомогою дієслів теперішнього часу та детальної фіксації подій («Кінокуток переповнений селянами. Дивуються. Все нове й незнайоме. Механік, що обслуговував куток, вибивається з сили. З'ясовує, як уміє. Не розуміють, бо кіно майже ніхто ще не бачив» [37, с. 3])) М. Г. «Добрий початок (с. Волохівка, Харківської окр.)» [37, с. 3], а також сім різних за обсягом інформаційних матеріалів, що мають ознаки замітки. Зокрема, ідеться про тексти Загородного «Такого дива не бачив (с. Британи, Херсонської округи)» [17, с. 3], Тутешного «Театр на 600 душ (с. Тернівка, Миколаївської окр.)» [84, с. 3], С. Х. «Власним коштом (с. Дроздівка, Чернігів, округи)» [83, с. 3], Н. Дубовика «Втіха з другорядних» [15, с. 3], Дмитра Т. «ВУФКУ допомогло (Гол. майст. комтрамв. ім. Домбаля)» [11, с. 3], Робкора «Не розвага, а мука (ст. Київ II МКВ з д.)» [60, с. 3], Грицаєнка «Рядном накрилися (с. Людмірка, Херсонської округи)» [9, с. 3]. У них ідеться про спроби кінофікації села й позитивну реакцію селян на вищезгаданий процес, для підкреслення якої вислів 75-річного селянина «Такого дива не бачив» [17, с. 3] у тексті використано двічі як композиційне обрамлення (у заголовку та наприкінці тексту); про будівництво в селі Тернівка приміщення театру на 600 глядачів; про побудову мешканцями села Дроздівка сільського будинку для перегляду кінофільмів, придбання за власний кошт кіноапарату; про відсутність організації належних умов для демонстрації фільмів та їх перегляду; про допомогу ВУФКУ в організації роботи робітничого клубу, зокрема придбання кіноорганізацією кіноапарату й постачання нових фільмів для демонстрації; про відсутність у клубі Київського вузла Московсько-Київ-Воронеж. залізн. нормальних умов для демонстрації фільму та його перегляду; про тривале очікування в селі Людмірка Херсонської округи монтера для устаткування кіноапарату й електростанції. Відзначимо, що заголовок інформаційного матеріалу «Рядном накрилися», виконуючи атракційну й інтригуючу функції, з огляду на контекст має два варіанти інтерпретації. З одного боку, нагадуючи фразеологізм «мокрим рядном накрити», що має значення різко висловити своє незадоволення, заголовок стає імпліцитним репрезентантом авторського ставлення до безвідповідальності конкретних осіб, які не виконують належним чином своїх службових обов'язків. З іншого боку, припускаючи, що *рядном накрилися* є українським аналогом фразеологізму *накритися мідним тазом*, що означає раптове зникнення, заголовок корелює зі змістом інформаційного повідомлення, зокрема є трансформованим варіантом останнього речення тексту «Вже не одна неділя

пройшла, а ми все чекаємо» [9, с. 3]. Заголовки «Втіха з другорядних», «Не розвага, а мука», маючи негативну конотацію, експлікують проблему, окреслену в інформаційних матеріалах.

2. Поруч із двома підрубриками «Сільська кіно-хроніка» [74], «Поштова скринька» [46] розміщено статтю Вчителя «Дитячі кіно-кошмари» [7, с. 3], статтю В. Азовського «Про кіно-театр, учбову команду і безпритульних глядачів» [1, с. 3], статтю Ніженця «Кіно – державне, а лад – приватний» [43, с. 3], що виділені жирним накресленням і порушують проблеми відсутності кінорепертуару для дітей, недостатнього матеріального забезпечення для демонстрації фільмів та культурного відпочинку глядачів, журналістський текст з ознаками замітки Робкора Н. Дубовика «Зацікавили й дорослих» [59, с. 3].

3. Рубрика «Екран трудящих» містить підрубрику «Сільська кіно-хроніка» [75], виділену жирним накресленням статтю Олеса Т. «Новий глядач – нові завдання (в порядку обговорення)» [44, с. 3], у якій автор аналізує причини появи кризи в кіно через дефіцит заходів щодо вивчення нового глядача («Елемент розумної розваги, що його клали колись за підвалину роботи, тепер застарів трохи. Розумної розваги нашому глядачеві тепер замало. Замість розумної – маса вимагає корисної, а в де-якій мірі вже й не розваги, а, в першу чергу, користи» [44, с. 3]) і наголошує на важливості активізувати вивчення його кінематографічних потреб; замітку К. І. «Тисячною масою» [24]; виділений жирним накресленням журналістський текст з ознаками статті Проектора «Колективом» [50], а також фотографію кадру з фільму «Митя» [23].

4. У дев'ятнадцятому номері розміщено лише одну статтю «За індустріальні фільми» [18], яку виділено жирним накресленням. У ній автор порушує проблему відсутності в радянському кінематографі індустріальних фільмів. Аналізуючи досвід роботи за кордоном, автор детально описує досягнення закордонного кінематографа щодо висвітлення специфіки роботи промислових підприємств, їхньої механізації, «останніх досягнень американської техніки в гірничій промисловості» [18, с. 3]. Згадуючи користь радянських фільмів про сільське господарство, що дозволили популяризувати «агрономічні знання в селянських масах» [18, с. 3], автор з огляду на розвиток індустріалізації створення індустріальних фільмів вважає актуальним.

5. Разом із підрубрикою «Кіно-бюджетні справи» [25] розміщено виділену жирним накресленням статтю Друга кіно «Як усунути перешкоди» [14, с. 3], у якій перераховано причини проблем із кінофікацією в селі й рекомендовано для оптимізації роботи обмінюватися досвідом на виробничих нарадах «сільських кіно-робітників» [14, с. 3] і «думками і спостереженнями на шпальтах «Екрану Трудящих»» [14, с. 3], а також статтю «Кіно у гірників» [14, с. 3] із негативною оцінкою результатів кінофікації й зазначенням причин (відсутність кіноапаратів, невчасне забезпечення кінопродукцією) вищезгаданої тенденції й наведенням конкретних прикладів.

6. Поруч із підрубрикою «Сільська кіно-хроніка» [76] розміщено виділену жирним накресленням статтю «Справа на порядку денному» [80, с. 3], статтю робкора С. Бона «Свинетія» [61, с. 3], статтю Санджарівського «Де-що про рекламу» [65, с. 3], статтю сількора Сивого «Ні слова правди» [69, с. 3], у яких порушено проблему якості реклами фільму. Автор статті «Справа на порядку денному» [80, с. 3], констатувавши наявність кризи у створенні якісної реклами кінофільмів, формулює декілька порад для її подолання: надавати правдиву інформацію про кінопродукцію, використовувати в рекламному плакаті фотографії для ілюстрації ключових моментів фільму. У статті «Свинетія» робкор С. Бон наводить приклади реклам радянського фільму «Сванетія», у яких подано неправдиву інформацію про жанр кінопродукції та місце її виготовлення. Виділення жирним накресленням у тексті неправдивих фрагментів реклами, а також пропозиції щодо поліпшення кінореклами, зокрема забезпечення клубів зразками якісної кінореклами, не лише привертає увагу реципієнта до статті, а й на графічному рівні увиразнює вищезгадану проблему. У статті «Де-що про рекламу» Санджарівський також рекомендує в кінорекламі використовувати фотографії й «короткий зміст фільму» [65, с. 3]. Крім того, вважає за доцільне голосно читати написи в рекламі для ознайомлення з інформацією неписьменних глядачів. Сількор Сивий детально проаналізував рекламу фільму «Боротьба зі шкідниками» на предмет правдивості інформації й констатував висновок, що корелює з назвою статті «Ні слова правди» [69, с. 3].

7. У сьомому номері «Кіно-газети» розміщено виділену жирним накресленням статтю І. С. «Слово глядача» з елементами огляду листів глядачів, що порушує проблему низької якості створеної кінопродукції, унаочнену завдяки використаним цитатам («...артист коня запрягає так, що йому варт руки й ноги побити», – як виразно пише селянин Денисенко» [21, с. 3]) із листів глядачів. Для розв'язання вищезгаданої проблеми автор статті, що містить цитати з листів, пропонує запровадити «громадський контроль» [21, с. 3] за кінопродукцією на різних етапах її створення (сценарій – під час зйомок – після створення кінокартини), що дозволить підвищити рівень якості кінопродукції, уникнувши завдяки експертній оцінці компетентного «контрольного глядача» [21, с. 3] порушення достовірності відтворення дійсності.

Стаття Івана Шаботіна «Червоний партизан, чи середньовічний лицар?» [93, с. 3], тематично суголосна проаналізованій вище, детально демонструє контроль сільського глядача за дотриманням «історичної дійсності» [93, с. 3] у кінопродукції на прикладі перегляду фільму «Синій па-

кет», у якому відображено події 1919–1920 рр. Необхідно зазначити, що цитати селян, які висловлювали свою думку під час перегляду фільму, розміщення їх у хронологічній послідовності, використання дієслова теперішнього часу («Та невже-ж, бісів син, зрадив? – хвилюється глядач» [93, с. 3]), розмиваючи жанрові ознаки статті, створюють притаманний репортажу ефект присутності журналіста в глядацькій аудиторії.

Проблему якості кінопродукції та громадського контролю над нею, крім вищезгаданих статей, висвітлено й у статті Кооператора «Це-ж наше селянське життя», заголовком якої стала частина цитати селян (« – От гарно! Це-ж життя наше селянське! Є на що подивитися – говорили селяни, яких було 800 душ на сеансі» [34, с. 3]). Аналізуючи причини успіху демонстрації кінофільму «Всем на радость» у селянської глядацької аудиторії, автор статті відзначив актуальність теми фільму («змагання куркуля з кооперацією» [34, с. 3]), простоту сюжету, виступ лектора перед переглядом фільму й звернув увагу на важливість популяризації досвіду «Запорізької кооперації» [34, с. 3].

Виділена жирним накресленням замітка Робкора Дмитра Т. «Гарний приклад домбальців» [58, с. 3], що відрізняється від попередніх статей тематичним наповненням, інформує про технічне вдосконалення кіноапарату кіномеханіками Ольшевським й Караковцем.

8. Поруч із підрубрикою «Почтова скринька» [75] розміщено виділений жирним накресленням огляд листів «Чого потребуємо» [91, с. 3] робітників, які відгукнулися на проблему кінорепертуару, порушену робкором Григор'євим у газеті «Луганська правда». В основі журналістського тексту – розгорнуті цитати, що демонструють негативне ставлення робітників до якості фільмів, констатують дефіцит дитячих фільмів, пріоритетність демонстрації радянської кінопродукції. Тематично суголосним до вищезгаданого інформаційного матеріалу є журналістський текст Сухого «У червоноармійців» [82] з ознаками статті, репортажу, рецензії, який, на нашу думку, претендує на визначення нового жанру. Спостерігаючи за демонстрацією в таборі червоноармійців фільму «Ведмеже весілля», журналіст не лише фіксує специфіку сприйняття фільму (« – “Я таки картини краще люблю дивитися ніж про громадську війну. Ця стрілянина, та кінець-кінцем перемога добре вже обридла”... Це не один червоноармієць каже так...» [82, с. 3]) та особливості його демонстрації («Написи й пояснення з'являються на хвилину і мало хто встигає їх прочитати. В голові залишаються самі уривки. Звичайно, попадає кіно-механікові. “Гаврилу” лають здорово» [82, с. 3]) глядачам, а й, аналізуючи побачене та почуте, робить висновки щодо кіноглядацьких уподобань червоноармійців. У журналістському тексті з ознаками рецензії, статті, репортажу Військор Ш «Краще від всього» [5, с. 3], як і в попередньому, порушено проблему якості кінопродукції й необхідності її підвищення завдяки орієнтації на зауваження глядачів.

Інформуючи в замітці «Кіно-лекції» [4, с. 3] про демонстрацію селянам кінолекцій щодо особливостей догляду за коровами («Як дбаєш, так і маєш»), а також ведення сільського господарства «Боротьба за врожай», автор В. відзначає велику користь таких фільмів для селян. Тематично суголосними є журналістські тексти «Уважніше до якості» [85, с. 3], Г. Ухова «Мої спостереження» [86, с. 3], які мають ознаки статті, де порушено проблему низької якості кінопродукції, яку демонструють селянам, й окреслено негативні наслідки вищезгаданої тенденції («Коли так і далі буде, – в селян, інтерес до кіно зникне зовсім, й тоді вже нікого не замануть і на гарну картину» [85, с. 3]).

9. Поруч із підрубрикою «Кіно-хроніка» [30] розташовано виділені жирним накресленням статтю «Про що писати? (Відповідь робкорам)» [52, с. 3], де автор орієнтує робкорів на висвітлення тем, пов'язаних з організацією культурної демонстрації фільмів, зі зміною репертуару, роботою «гуртків друзів радянського кіно» [52, с. 3], і «нотатки кіно-механіка» [96, с. 3] «Що шкодить?», де перераховано причини («присилка картин без назви» [96, с. 3], «зужиткованість картин» [96, с. 3], «одноманітність картин» [96, с. 3]) гальмування кінофікації.

10. Поруч із підрубрикою «Кіно-хроніка» [31] розміщено виділену жирним накресленням статтю «Про що писати сількорам?» [53, с. 3], журналістський текст з ознаками статті, рецензії, репортажу сількора Носенка «Не краса, а зміст» [67, с. 3], журналістського тексту з ознаками замітки Солодара «Ніхто не допомагає кіно-аматорам» [79, с. 3], лист сільради «Щира подяка» [72, с. 3]. Стаття «Про що писати сількорам?» [53, с. 3] є логічним продовженням статті «Про що писати? (Відповідь робкорам)» [52, с. 3], оскільки автор, уже звертаючись до сількорів, орієнтує їх щодо тематичного наповнення їхніх дописів. У зв'язку з проблемою сприйняття селянами кінофільмів з орієнтацією на міського глядача й необхідністю її швидкого розв'язання автор статті визначає функції сількора («Перевірити цей висновок, довести на окремих прикладах що саме є незрозумілого в фільмах, що в них нецікавого, і навпаки, що могло-б зацікавити, який фільм був би зрозумілим – цей обов'язок є одним з перших для наших сількорів. Але тут знову треба підкреслити слова – “показати на окремих прикладах”. Себ-то: прикладами, фактами, стверджувати свої думки про фільми, свої пропозиції що-до утворення нових» [53, с. 3]), пов'язані зі спостереженням за глядачами під час демонстрації фільмів, фіксацією їхніх вражень, висловлювань, аналізом та узагальненням отриманої інформації у формі пропозицій щодо покращення ситуації («Треба в кожному окремому випадку розказати: через що прийшовся фільм довподоби. Чи гра

акторів сподобалася? Чи тема, на яку поставлено картину, – близька і зрозуміла. Чи просто – написи великими літерами зроблено і легко читаються, а через це і весь фільм зрозумілим став і цікавим показався» [53, с. 3]). Селькор Носенко в журналістському тексті з ознаками статті, рецензії, репортажу «Не краса, а зміст» [67, с. 3] зафіксував сприйняття селянами-глядачами кінофільму «Нібелунги», особливості його демонстрації й констатував необхідність добирати для селян фільми зі зрозумілим сюжетом. У листі сільради «Щира подяка» висловлено подяку за надіслані селянам фільми «Гамбург», «Наказ» для демонстрації, що дозволить їм розширити світогляд. Солодар у журналістському тексті з ознаками замітки «Ніхто не допомагає кіноаматорам» інформує про відсутність допомоги від місцевих організацій та установ в організації ТДРК та діяльності кіноаматорів.

11. Поруч із підрубрикою «Нам пишуть» [40] розміщено статтю «3». В. Локотя «В Дніпропетровському засновано ТДРК», де автор чітко окреслив завдання («...допомагати розвиткові радянського кіно-виробництва, шляхом попередньої підготовки кадрів майбутніх кіно-робітників; провадити зйомки найбільш цікавих моментів громадського життя і виробництва для кінохроніки; допомагати розвиткові мережи клубних кіно-установок, сільських театрів, пересувок; допомагати підбору репертуару, який найкраще відповідав би вимогам глядача і т. д.» [16, с. 3]) ТДРК («товариства Друзів радянської кінематографії» [16, с. 3]), замітку Рудівця «Діждалися» [64, с. 3], у якій йдеться про появу кіно в селі Рудівка Яблонського району Прилуцької округи завдяки ініціативі й фінансовій допомозі селян, замітку Шановецького «На задвірках» [94, с. 3], де міститься інформація про те, що в робітничий кінотеатр на Хортиці не привозять якісні кінокартини, замітку Миколи «Не все їмо» [38], де є інформація про постачання села неякісними щодо ідеології фільмами й вимога змінити ситуацію на краще.

12. Поряд з підрубрикою «Нам пишуть» [41] розміщено виділену жирним накресленням статтю «Р. Д.» «Кіно і культосвітня робота» [63, с. 3], де автор пропонує провести низку заходів для підвищення ефективності останньої: супроводжувати показ фільмів лекціями, теми яких повинні корелювати із сюжетами фільмів, проводити колективне обговорення кінофільмів; журналістський текст з ознаками замітки кіно-механіка Шпоньки «Бояться паротягу, але дивляться» [27, с. 3], у якому йдеться про реакцію селян на кінофільми, які вони побачили вперше; виділену жирним накресленням замітку Звігуна «І в нас є» [20, с. 3] з інформацією про відкриття в селі Покровському кінотеатру й важливість кінофільмів для підвищення культурного рівня селян; замітку Лелеки «День був роком» [36, с. 3] про демонстрацію в селі Бабалка («Уманської окр.» [36, с. 3]) фільму «Гамбург»; статтю Ф. Мар-ко «Чекаємо на видові фільми» [87, с. 3], де порушено проблему дефіциту «видових кіно-фільмів» [87, с. 3], йдеться про необхідність відновлення їх виробництва видових фільмів.

13. Виділена жирним накресленням стаття І. С. «Суспільство на допомогу кіно» [22, с. 3], де автор, аналізуючи досвід роботи різноманітних радянських українських товариств та кіноорганізацій, що популяризують кіно, констатує необхідність активізації суспільства навколо діяльності ТДРК, тематично суголосна нижчезрозташованим заміткам П. П. «Організуєм глядача» [49, с. 3], В. Бергенгрюна «62 нових кіно-робітників» [3, с. 3], Пролетаря «Ще одна перемога» [51, с. 3], А. Яблонського «Жінка кіно-механік» [97, с. 3], Ян. Вронського «Перший крок зроблено» [6, с. 3], у яких висвітлено різні види діяльності ТДРК (вивчення радянського кіноглядача [49; 6]; підготовка сільських кіномеханіків та мотористів [3; 92]; організація демонстрації наукового кіно [51]).

14. Поруч із підрубриками «Наші досягнення» [42], «Хиби і перешкоди» [88], «Роб-сіль-військ-кори про наукові фільми. Ніякої користі від наукового фільму без лекції» [62] розміщено виділений жирним накресленням репортаж Райгородського «Цього вони не забудуть», у якому демонстрацію делегатам з'їзду фільму «Тарас Шевченко» оцінено як факт культурної змички міста й села, журналістський текст з ознаками замітки Ковтуна «Дяка споживчому товариству» [32, с. 3] про придбання Попівським споживчим товариством кіноапарату для демонстрації фільмів у селі.

15. Поряд із підрубриками «Сільська кіно-хроніка» [77], «Почтова скринька» [47] розміщено статтю робітника Лисогора «Фільм про місто – для села» [56, с. 3], у якій для об'єктивного інформування селян про специфіку (житлові умови, нещасні випадки під час роботи на підприємстві) роботи в місті наголошено на необхідності створення фільму про життя робітників у місті, що дозволить нейтралізувати негативне ставлення до них і сприятиме «зміцненню спілки міста з селом» [56, с. 3], журналістський текст з елементами замітки сількора Р. С. «Кіно – школа хліборобської науки» [68, с. 3], виділену жирним накресленням статтю з елементами репортажу селянина с. Парлашівка П. С. «Треба використати кіно» [70, с. 3]. Інформаційним приводом для написання статті з елементами репортажу селянина с. Парлашівка П. С. «Треба використати кіно» стало ознайомлення з невеликою статтею про кіно в газеті «Беднота», у якій була інформація про організацію в Сибіру виробництва сільськогосподарських фільмів, і колективне її обговорення. Порушено проблему кінофікації в селі, зокрема дефіциту сільськогосподарських фільмів і необхідності його ліквідації спільними зусиллями. Для окреслення цієї проблеми автор використав декілька коментарів-вражень селян від інформації про те, що в Сибіру є спеціальний

сільськогосподарський кіножурнал, і риторичних запитань, суть яких полягає в необхідності зробити в Україні аналогічне методичне забезпечення селян.

16. Поруч із підрубрикою «Досягнення й перемоги» [12] розміщено виділену жирним накресленням статтю з елементами огляду листів «За культурну рекламу» [19, с. 3], статтю А. Міклашевського «Покласти край необережності» [39, с. 3], статтю Івана Шабатіна «Не касовий, а класовий підхід» [92, с. 3], статтю Б. Козловського «Як пожвавити рекламу» [33, с. 3]. У статті з елементами огляду листів «За культурну рекламу» [19, с. 3] автор з огляду на отримані редакцією газети «Кіно-тиждень» листи, у яких зазначено факти використання неякісної реклами, окреслює проблему необхідності підвищення якості реклами кіно. Зокрема, наголошено на таких її недоліках: «одноманітність» [19, с. 3], «беззмістовність» [19, с. 3], «неписьменність» [19, с. 3]. Автор зазначає, що дописувачі не лише констатують наявність недоліків, а й пропонують шляхи їх ліквідації: організація «постійної комісії в справах реклами при ВУФКУ» [19, с. 3], членами якої повинні бути «представники од адміністрації театрів, художників, фахівців то-що», «лабораторія в справах вивчення глядача і реклами» [19, с. 3]. Автор, зазначаючи прізвище дописувача й пропозицію, використовуючи непряму мову, позитивно оцінив вищезгадані пропозиції й запросив читачів їх обміркувати й висловити свою позицію в газеті «Кіно-тиждень». Тематично суголосна вищепроаналізованому журналістському тексту є стаття Івана Шабатіна «Не касовий, а класовий підхід» [92, с. 3]. Автор, починаючи текст питальним риторичним реченням «Яка реклама нам потрібна в кіно?» [92, с. 3], одразу дає відповідь: призначенням реклами повинно бути відбиття в ній кінематографічних досягнень і їх популяризація. За твердженням автора, реклама повинна бути позбавлена шаблонності й достовірна. Вважає за доцільне особливу увагу звернути на афішу, що, на його думку, «мусить мати в собі щось подібне до агітрекламного короткого лібрето» [92, с. 3], а також зазначає, що рекламування треба вивчати за допомогою наукових методів. Привертає увагу до тексту виділена жирним накресленням частина речення «...характер, вигляд реклами мусить відбивати характер і зміст картини» [92, с. 3]. Автор статті «Як пожвавити рекламу» Б. Козловський констатує, що реклама одноманітна й «має досить випадковий характер» [33, с. 3], і ставить запитання щодо критеріїв якості сучасної реклами. Автор наголошує на тому, що реклама повинна виконувати виховну й навчальну функції, повинна бути змістовною, продуманою, інформативною. Він закликає більше уваги приділити рекламній справі й дбати про виготовлення реклами ще не знятого фільму.

17. У рубриці «Екран трудящих» у двадцять другому номері зібрано такі журналістські тексти: виділену жирним накресленням статтю Асін «Основні завдання» [2, с. 3], статтю Сталинця «Цікаві цифри і факти» [81, с. 3], статтю Робкора «Буза, буза, буза» [57, с. 3], журналістський текст з ознаками статті Гудка «Одноманітність заїла» [10, с. 3], журналістський текст з ознаками статті Ц. І. «Зайвий і для нас» [89, с. 3]. У них порушено проблему низької якості кінорепертуару [2; 10; 57], вивчення вимог глядача [2; 76], покращення технічного устаткування [2].

IV. Висновки

Аналіз контенту рубрики «Екран трудящих» у газеті «Кіно-тиждень» (1927) дає змогу зробити такі висновки:

1. Рубрика «Екран трудящих», що в газеті «Кіно-тиждень» має фіксоване розташування (на третій сторінці), містить підрубрики: «Кооперація й кіно», «Кіно на селі», «Нам пишуть», «Голос глядача», «Кіно в робітничих клубах», «Через кіно-механіка кульгає справа», «Що нам пишуть», «Кіно-хроніка», «Сільська кіно-хроніка», «Поштова скринька», «Почтова скринька», «Хиби і перешкоди», «Наші досягнення», «Роб-сель-військ-кори про наукові фільми. Ніякої користі від наукового фільму без лекції», «Досягнення й перемоги».

2. Рубриці «Екран трудящих» притаманне композиційне розмаїття щодо розташування журналістських текстів, що, на нашу думку, сприяє кращому сприйняттю інформації читачем.

3. У журналістських текстах, розташованих у підрубриках, топоніми, антропоніми, криптоніми переважно виділено жирним накресленням.

4. У підрубриках деякі журналістські тексти розміщено або під заголовками, або поруч із виділеними жирним накресленням трикутниками для привернення уваги читача й покращення візуального сприйняття матеріалу.

5. У підрубриках «Хиби і перешкоди», «Наші досягнення» нестандартне оформлення заголовків візуально нагадує лід.

6. У журналістських текстах, розміщених у рубриці «Екран трудящих», висвітлено такі теми: кінофікація села, її організаційно-фінансове забезпечення, низька якість кінорепертуару, вивчення потреб кіноглядачів, дефіцит дитячих фільмів, неякісна реклама, популяризація кіно.

7. У рубриці «Екран трудящих» розміщено статті, журналістські тексти з елементами замітки, журналістські тексти з елементами репортажу, статті; журналістські тексти з ознаками статті, рецензії, репортажу; журналістський текст з ознаками статті; стаття з елементами огляду листів, огляд листів, лист, репортаж.

Список використаної літератури

1. Азовський В. Про кіно-театр, учбову команду і безпритульних глядачів. *Кіно-тиждень*. 1927. № 6. С. 3.
2. Асін. Основні завдання. *Кіно-тиждень*. 1927. № 22. С. 3.
3. Бергенгрюн В. 62 нових кіно-робітників. *Кіно-тиждень*. 1927. № 12. С. 3.
4. В. Кіно-лекції. *Кіно-тиждень*. 1927. № 24. С. 3.
5. Військор Ш. Краще від всього. *Кіно-тиждень*. 1927. № 24. С. 3.
6. Вронський Ян. Перший крок зроблено. *Кіно-тиждень*. 1927. № 12. С. 3.
7. Вчитель. Дитячі кіно-кошмари. *Кіно-тиждень*. 1927. № 6. С. 3.
8. Голос глядача (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 3. С. 3.
9. Грицаєнко. Рядом накрылися (с. Людмірка, Херсонської округи). *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
10. Гудок. Одноманітність заїла. *Кіно-тиждень*. 1927. № 22. С. 3.
11. Дмитро Т. ВУФКУ допомогло (Гол. майст. комтрамв. ім. Домбаля). *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
12. Досягнення й перемоги (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 16. С. 3.
13. «Дрібниці». *Кіно-тиждень*. 1927. № 5. С. 3.
14. Друг кіно. Як усунути перешкоди. *Кіно-тиждень*. 1927. № 9. С. 3.
15. Дубовик Н. Втіха з другорядних. *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
16. «З». В. Локотя. В Дніпропетровському засновано ТДПК. *Кіно-тиждень*. 1927. № 27. С. 3.
17. Загородний. «Такого дива не бачив (с. Британи, Херсонської округи)». *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
18. За індустр'яльні фільми. *Кіно-тиждень*. 1927. № 19. С. 3.
19. За культурну рекламу. *Кіно-тиждень*. 1927. № 16. С. 3.
20. Звігун. І в нас є. *Кіно-тиждень*. 1927. № 28. С. 3.
21. І. С. Слово глядача. *Кіно-газета*. 1927. № 7. С. 3.
22. І. С. Суспільство на допомогу кіно. *Кіно-тиждень*. 1927. № 12. С. 3.
23. Кадр з фільму «Митя» (фотографія). *Кіно-тиждень*. 1927. № 8. С. 3.
24. К. І. Тисячною масою. *Кіно-тиждень*. 1927. № 8. С. 3.
25. Кіно-бюджетні справи (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 9. С. 3.
26. Кіно в робітничих клубах (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 3. С. 3.
27. Кіно-механік Шпонька. Бояться паротягу, але дивляться. *Кіно-тиждень*. 1927. № 28. С. 3.
28. Кіно на селі (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 2. С. 3.
29. Кіно у гірників. *Кіно-тиждень*. 1927. № 9. С. 3.
30. Кіно-хроніка (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 25. С. 3.
31. Кіно-хроніка (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 26. С. 3.
32. Ковтун. Дяка споживчому товариству. *Кіно-тиждень*. 1927. № 13. С. 3.
33. Козловський Б. Як пожвавити рекламу. *Кіно-газета*. 1927. № 16. С. 3.
34. Кооператор. «Це-ж наше селянське життя». *Кіно-тиждень*. 1927. № 7. С. 3.
35. Кооперація й кіно (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
36. Лелека. День був роком. *Кіно-тиждень*. 1927. № 28. С. 3.
37. М. Г. Добрий початок (с. Волохівка, Харківської окр.). *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
38. Микола. Не все їмо. *Кіно-тиждень*. 1927. № 27. С. 3.
39. Міклашевський А. Покласти край необережності. *Кіно-тиждень*. 1927. № 16. С. 3.
40. Нам пишуть (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 27. С. 3.
41. Нам пишуть (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 28. С. 3.
42. Наші досягнення (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 13. С. 3.
43. Ніженець. Кіно – державне, а лад – приватний. *Кіно-тиждень*. 1927. № 6. С. 3.
44. Олесь Т. Новий глядач – нові завдання (в порядку обговорення). *Кіно-тиждень*. 1927. № 8. С. 3.
45. Поштова скринька (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 5. С. 3.
46. Поштова скринька (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 6. С. 3.
47. Почтова скринька (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 14. С. 3.
48. Почтова скринька (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 24. С. 3.
49. П.П. Організуєм глядача. *Кіно-тиждень*. 1927. № 12. С. 3.
50. Проектор. Колективом. *Кіно-тиждень*. 1927. № 8. С. 3.
51. Пролетар. Ще одна перемога. *Кіно-тиждень*. 1927. № 12. С. 3.
52. Про що писати? (Відповідь робкорам). *Кіно-тиждень*. 1927. № 25. С. 3.
53. Про що писати сількорам?. *Кіно-тиждень*. 1927. № 26. С. 3.
54. Райгородський. Цього вони не забудуть. *Кіно-тиждень*. 1927. № 13. С. 3.
55. Редакція. «Робселькорам "Кіно-тижня"». *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
56. Робітник Лисого. Фільм про місто – для села. *Кіно-тиждень*. 1927. № 14. С. 3.
57. Робкор. Буза, буза, буза. *Кіно-тиждень*. 1927. № 22. С. 3.
58. Робкор Дмитро Т. Гарний приклад домбальців. *Кіно-тиждень*. 1927. № 7. С. 3.

59. Робкор Н. Дубовик. Зацікавили й дорослих. *Кіно-тиждень*. 1927. № 6. С. 3.
60. Робкор. Не розвага, а мука (ст. Київ II МКВ з. д.). *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
61. Робкор С. Бон. «Свинечія». *Кіно-тиждень*. 1927. № 11. С. 3.
62. Роб-сель-військ-кори про наукові фільми. Ніякої користі від наукового фільму без лекції (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 13. С. 3.
63. «Р. Д.». Кіно і культосвітня робота. *Кіно-тиждень*. 1927. № 28. С. 3.
64. Рудівець. Діждалися. *Кіно-тиждень*. 1927. № 27. С. 3.
65. Санджарівський. Де-що про рекламу. *Кіно-тиждень*. 1927. № 11. С. 3.
66. С. За кваліфікацію кіно-механіків. *Кіно-тиждень*. 1927. № 4. С. 3.
67. Селькор Носенко. Не краса, а зміст. *Кіно-тиждень*. 1927. № 26. С. 3.
68. Селькор Р. С. Кіно – школа хліборобської науки. *Кіно-тиждень*. 1927. № 14. С. 3.
69. Селькор Сивий. Ні слова правди. *Кіно-тиждень*. 1927. № 11. С. 3.
70. Селянин с. Парлашівка П.С. Треба використати кіно. *Кіно-тиждень*. 1927. № 14. С. 3.
71. Сіп О. Факти й висновки. *Кіно-тиждень*. 1927. № 2. С. 3.
72. Сільрада. Щира подяка. *Кіно-тиждень*. 1927. № 26. С. 3.
73. Сільська кіно-хроніка (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 5. С. 3.
74. Сільська кіно-хроніка (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 6. С. 3.
75. Сільська кіно-хроніка (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 8. С. 3.
76. Сільська кіно-хроніка (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 11. С. 3.
77. Сільська кіно-хроніка (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 14. С. 3.
78. Сіп І. О. Думки, висновки, пропозиції. *Кіно-тиждень*. 1927. № 3. С. 3.
79. Солодар. Ніхто не допомагає кіно-аматорам. *Кіно-тиждень*. 1927. № 26. С. 3.
80. Справа на порядку денному. *Кіно-тиждень*. 1927. № 11. С. 3.
81. Сталинець. Цікаві цифри і факти. *Кіно-тиждень*. 1927. № 22. С. 3.
82. Сухий. У червоноармійців. Сухий. *Кіно-тиждень*. 1927. № 24. С. 3.
83. С. Х. Власним коштом (с. Дроздівка, Чернігів, округи). *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
84. Тутешний. Театр на 600 душ (с. Тернівка, Миколаївської окр.). *Кіно-тиждень*. 1927. № 1. С. 3.
85. Уважніше до якості. *Кіно-тиждень*. 1927. № 24. С. 3.
86. Ухова Г. Мої спостереження. *Кіно-тиждень*. 1927. № 24. С. 3.
87. Ф. Мар-ко. Чекаємо на видові фільми. *Кіно-тиждень*. 1927. № 28. С. 3.
88. Хиби і перешкоди (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 13. С. 3.
89. Ц. І. «Зайвий і для нас». *Кіно-тиждень*. 1927. № 22. С. 3.
90. Через кіно-механіка кульгає справа (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 4. С. 3.
91. Чого потребуємо. *Кіно-тиждень*. 1927. № 24. С. 3.
92. Шабатін І. Не касовий, а класовий підхід. *Кіно-тиждень*. 1927. № 16. С. 3.
93. Шаботін Іван. Червоний партизан, чи середньовічний лицар? *Кіно-тиждень*. 1927. № 7. С. 3.
94. Шановецький. На задвірках. *Кіно-тиждень*. 1927. № 27. С. 3.
95. Що нам пишуть (підрубрика). *Кіно-тиждень*. 1927. № 5. С. 3.
96. Що шкодить. *Кіно-тиждень*. 1927. № 25. С. 3.
97. Яблонський А. Жінка кіно-механік. *Кіно-тиждень*. 1927. № 12. С. 3.

References

1. Azovskyy, V. (1927). Pro kino-teatr, uchbovu komandu i bezprytulnykh hlyadachiv. *Kino-tyzhden*, 6, 3.
2. Asin. Osnovni zavdannya (1927). *Kino-tyzhden*, 22, 3.
3. Berhenhryun, V. (1927). 62 novykh kino-robitnykiv. V. Berhenhryun. *Kino-tyzhden*, 12, 3.
4. V. Kino-lektsiyi (1927). V. *Kino-tyzhden*. № 24, s. 3.
5. Viyskor, S. H. (1927). Krashche vid vsoho. *Kino-tyzhden*, 24, 3.
6. Vronskyy, Yan. (1927). Pershyi krok зроблено. *Kino-tyzhden*, 12, 3.
7. Vchytel. Dytyachi kino-koshmary (1927). *Kino-tyzhden*, 6, 3.
8. Holos hlyadacha (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 3, 3.
9. Hrytsayenko. Ryadnom nakrylysya (s. Lyudmirka, Khersonskoyi okruhy) (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
10. Hudok. Odnomanitnist zayila (1927). *Kino-tyzhden*, 22, 3.
11. Dmytro, T. VUFKU dopomohlo (Hol. mayst. komtramv. im. Dombalya) (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
12. Dosyahnennya u peremohy (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 16, 3.
13. «Dribnytsi» (1927). *Kino-tyzhden*, 5, 3.
14. Druh kino. Yak usunuty pereshkody (1927). *Kino-tyzhden*, № 9, s. 3.
15. Dubovyk, N. Vtikh z druhoryadnykh (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
16. «Z». V. Lokoty (1927). V Dnipropetrovskomu zasnovano TDRK. «Z». *Kino-tyzhden*, 27, 3.
17. Zahorodnyy «Takoho dyva ne bachyv (s. Brytany, Khersonskoyi okruhy)» (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
18. Za industryalni filmy (1927). *Kino-tyzhden*, 19, 3.
19. Za kulturnu reklamu (1927). *Kino-tyzhden*, 16, 3.
20. Zvihun I v nas ye (1927). *Zvihun. Kino-tyzhden*, 28, 3.

21. I.S. Slovo hlyadacha (1927). *Kino-hazeti*, 7, 3.
22. I.S. Suspilstvo na dopomohu kino (1927). *Kino-tyzhden*, 12, 3.
23. Kadr z filmu «Mytya» (fotohraphiya) (1927). *Kino-tyzhden*, 8, 3.
24. K.I. Tysyachnoyu masoyu (1927). K.I. *Kino-tyzhden*, 8, 3.
25. Kino-byudzhetni spravy (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 9, 3.
26. Kino v robitnychkyh klubakh (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 3, 3.
27. Kino-mekhanik Shponka. Boyatsya parotyahu, ale dyvlyatsya. (1927). *Kino-tyzhden*, 28, 3.
28. Kino na seli (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 2, 3.
29. Kino u hirnykiv (1927). *Kino-tyzhden*, 9, 3.
30. Kino-khronyka (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 25, 3.
31. Kino-khronyka (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 26, 3.
32. Kovtun Dyaka spozhyvchomu tovarystvu. Kovtun (1927). *Kino-tyzhden*, 13, 3.
33. Kozlovskyy B. Yak pozhvavyty reklamu (1927). B. Kozlovskyy. *Kino-hazeta*, 16, 3.
34. Kooperator «Tse-zh nashe selyanske zhyttya» (1927). Kooperator. *Kino-tyzhden*, 7, 3.
35. Kooperatsiya y kino (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
36. Leleka Den buv rokom (1927). Leleka. *Kino-tyzhden*, 28, 3.
37. M.H. Dobryy pochatok (s. Volokhivka, Kharkivskoyi okr.) (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
38. Mykola Ne vse imo (1927). Mykola. *Kino-tyzhden*. № 27, s. 3.
39. Miklashevskyy A. Poklasy kray neoberezhnosti (1927). *Kino-tyzhden*. 16, 3.
40. Nam pyshut (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 27, 3.
41. Nam pyshut (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 28, 3.
42. Nashi dosyahnennya (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 13, 3.
43. Nizhenets. Kino derzhavne, a lad pryvatnyy (1927). *Kino-tyzhden*, 6, 3.
44. Oles, T. Novyy hlyadach novi zavdannya (v poryadku obhovorennya) (1927). *Kino-tyzhden*, 8, 3.
45. Poshtova skrynka (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 5, 3.
46. Poshtova skrynka (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 6, 3.
47. Pochtova skrynka (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 14, 3.
48. Pochtova skrynka (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 24, 3.
49. P.P. Orhanizuyem hlyadacha (1927). *Kino-tyzhden*, 12, 3.
50. Proektor Kolektyvom (1927). Proektor. *Kino-tyzhden*, 8, 3.
51. Proletar. Shche odna peremoha (1927). *Kino-tyzhden*, 12, 3.
52. Pro shcho pysaty? (Vidpovid robkoram) (1927). *Kino-tyzhden*, 25, 3.
53. Pro shcho pysaty silkoram? (1927). *Kino-tyzhden*, 26, 3.
54. Rayhorodskyy. Tsoho vony ne zabudut (1927). *Kino-tyzhden*, 13, 3.
55. Redaktsiya. «Robselkoram «Kino-tyzhnya»» (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
56. Robitnyk Lysohor. Film pro misto dlya sela (1927). *Kino-tyzhden*, 14, 3.
57. Robkor. Buza, buza, buza (1927). *Kino-tyzhden*, 22, 3.
58. Robkor, Dmytro. T. Harnyy pryklad dombaltsiv (1927). *Kino-tyzhden*, 7, 3.
59. Robkor, N. Dubovyk. Zatsikavyly y doroslykh (1927). *Kino-tyzhden*, 6, 3.
60. Robkor. Ne rozvaha, a muka (st.. Kyiv II MKV z. d.) (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
61. Robkor, S. Bon «Svynetsiya» (1927). *Kino-tyzhden*, 11, 3.
62. Rob-sel-viysk-kory pro naukovy filmy. Niyakoyi korysty vid naukovooho filmu bez lektsiyi (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 13, 3.
63. «R. D.» Kino i kultosvitnya robota (1927). *Kino-tyzhden*, 28, 3.
64. Rudivets. Dizhdalysya (1927). *Kino-tyzhden*, 27, 3.
65. Sandzharivskyy. De-shcho pro reklamu (1927). *Kino-tyzhden*, 11, 3.
66. S. Za kvalifikatsiyu kino-mekhanikiv (1927). *Kino-tyzhden*, 4, 3.
67. Selkor Nosenko. Ne krasa, a zmist (1927). *Kino-tyzhden*, 26, 3.
68. Selkor R. S. Kino shkola khliborobskoyi nauky (1927). *Kino-tyzhden*, 14, 3.
69. Selkor Syvyy. Ni slova pravdy (1927). *Kino-tyzhden*, 11, 3.
70. Selyanyn s. Parlashivka P.S. Treba vykorystaty kino (1927). *Kino-tyzhden*, 14, 3.
71. Sip, O. Fakty y vysnovky (1927). *Kino-tyzhden*, 2, 3.
72. Silrada. Shchyra podyaka (1927). *Kino-tyzhden*, 26, 3.
73. Silska kino-khronika (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 5, 3.
74. Silska kino-khronika (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 6, 3.
75. Silska kino-khronika (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 8, 3.
76. Silska kino-khronika (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 11, 3.
77. Silska kino-khronika (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 14, 3.
78. Sip, I. O. Dumky, vysnovky, propozyitsiyi (1927). *Kino-tyzhden*, 3, 3.
79. Solodar. Nikhto ne dopomahaye kino-amatoram (1927). *Kino-tyzhden*, 26, 3.
80. Sprava na poryadku dennomu (1927). *Kino-tyzhden*, 11, 3.
81. Stalynets. Tsikavi tsyfry i fakty (1927). *Kino-tyzhden*, 22, 3.
82. Sukhyy. U chervonoarmiytsiv (1927). *Kino-tyzhden*, 24, 3.

83. S. KH. Vlasnym koshtom (s. Drozdivka, Chernyiv, okruhy) (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
84. Tuteshnyy. Teatr na 600 dush (s. Ternivka, Mykolayivskoyi okr.) (1927). *Kino-tyzhden*, 1, 3.
85. Uvazhnishe do yakosty (1927). *Kino-tyzhden*, 24, 3.
86. Ukhova, H. Moyi sposterezhennya (1927). *Kino-tyzhden*, 24, 3.
87. F. Mar-ko. Chekayemo na vydovi filmy (1927). *Kino-tyzhden*, 28, 3.
88. Khyby i pereshkody (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 13, 3.
89. TS. I. «Zayvyy i dlya nas» (1927). *Kino-tyzhden*, 22, 3.
90. Cherez kino-mekhanika kulhaye sprava (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 4, 3.
91. Choho potrebuyemo (1927). *Kino-tyzhden*, 24, 3.
92. Shabatin I. Ne kasovyy, a klasovyy pidkhdid (1927). *Kino-tyzhden*, 16, 3.
93. Shabotin Ivan Chervonyy partyzan, chy serednovichnyy lytsar? (1927). Ivan Shabotin. *Kino-tyzhden*, 7, 3.
94. Shanovetsky Na zadvirkakh (1927). Shanovetsky. *Kino-tyzhden*, 27, 3.
95. Shcho nam pyshut (pidrubryka) (1927). *Kino-tyzhden*, 5, 3.
96. Shcho shkodyt (1927). *Kino-tyzhden*, 25, 3.
97. Yablonsky A. Zhinka kino-mekhanik (1927). *Kino-tyzhden*, 12, 3.

Стаття надійшла до редакції 10.04.2018.

Холод А. Я. Рубрика «Экран трудящих» в газете «Кино-тиждень» (1927): композиция, жанровый и тематический диапазон

В статье проанализированы композиционный, жанровый, тематический аспекты рубрики «Экран трудящих», размещенной в газете «Кино-тиждень» (1927). Определено, что в журнальных текстах, представленных в рубрике «Экран трудящих», освещаются такие темы: кинофикация села, ее организационно-финансовое обеспечение, низкое качество кинорепертуара, изучение потребностей кинозрителей, дефицит детских фильмов, некачественная реклама, популяризация кино. Композиционное оформление вышеупомянутой рубрики, которая имеет широкий жанровый диапазон, является разнообразным.

Ключевые слова: рубрика, подрубрика, композиция, жанр, тема.

Kholod G. Rubric «Screen Of Workers» in the Newspaper «Cinema Week» (1927): Composition, Knowledge and Thematic Range Composition, Genre and Thematic Range

Research methodology. During the research, the method of problem-thematic analysis of information materials of the «Screen of Workers» section, the method of systematization, the method of identification, the descriptive method was used.

Results. The category «The Screen of Workers», which in the newspaper «Kino-week» has a fixed location (on the third page), contains subheadings: «Cooperation and cinema», «Kino in the countryside», «We are written», «Voice of the viewer», «Cinema» in the workers' clubs», «Through the cinema mechanics, the cause of the clamor», «What we write», «Cinema-Chronicle», «Village Cinema-Chronicle», «Mailbox», «Mailbox», «Hoes and Obstacles», «Our Achievements», «Rob-sel-War Corps» on science films. No benefit from a science film without lecture, «Achievements and victories». The category «Screen of Workers» is characterized by compositional diversity regarding the location of journalistic texts, which, in our opinion, contributes to a better perception of information by the reader. In journalistic texts, located in subheadings, toponyms, anthroponyms, kryptonites are mostly highlighted in bold. In the subcategories, some journalistic texts are placed either under the headings or alongside bold labeled triangles to attract the reader's attention and improve visual perception of the material. In the subtitle «Weights and Obstacles», «Our Achievements» non-standard design of the headings visually resembles ice. In the journalistic texts placed under the heading «Screen of Workers», the following topics are covered: village filming, its organizational and financial support, low quality of the cinema repertoire, the study of the needs of cinema-viewers, the shortage of children's movies, poor-quality advertising, and the popularization of cinema. Under the heading «Screen of Workers» there are articles, journalistic texts with elements of a note, journalistic texts with elements of reportage, articles; journalistic texts with features of the article, reviews, reports; journalistic text with features of the article; an article with elements of inspection of letters, review of letters, a letter, a report.

Novelty. The compositional, genre and thematic aspects of the «Screen of Workers» column in the newspaper «Kino-week» (1927) were first analyzed.

Practical significance. The results of the study can be used by journalists to improve the genre system and art critics in order to reproduce a coherent picture of the development of Ukrainian cinema in the Soviet period.

Key words: heading, subclass, genre, composition, theme.